

POSTANOWIENIE

12 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Maciej Kowalski

na posiedzeniu niejawnym 12 września 2024 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J.
od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z 12 lutego 2021 r., II Ca 1721/18,
w sprawie z powództwa A. L. i B. D.
przeciwko P. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J.
o zapłatę,
w przedmiocie wniosku powodów o uzupełnienie postanowienia
Sądu Najwyższego z 17 października 2023 r., II CSKP 1204/22,

**uzupełnia postanowienie Sądu Najwyższego z 17
października 2023 r., II CSKP 1204/22, w ten sposób, że
dotychczasową treść oznacza jako punkt 1., po którym dodaje
punkt 2. o następującej treści: oddala wniosek powodów
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwanej pełnomocnik powodów A. L. i B. D. wniósł o: 1) odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, 2) oddalenie skargi, 3) zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego z powodów kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie kasacyjne według norm przepisanych.

Postanowieniem z 17 października 2023 r., II CSKP 1204/22, Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną pozwanej.

We wniosku z 19 kwietnia 2024 r., złożonym z zachowaniem terminu z art. 351 § 1 k.p.c., pełnomocnik powodów wniósł o uzupełnienie ww. postanowienia Sądu Najwyższego przez rozstrzygnięcie o żądaniu powodów co do kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ze względu na treść art. 108 § 1 k.p.c. i art. 351 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. należało uzupełnić postanowienie Sądu Najwyższego z 17 października 2023 r., II CSKP 1204/22. Oddalając wniosek powodów o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy miał na względzie, że wniosek ten nie był powiązany z odrzuceniem skargi kasacyjnej. Skoro wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego połączony był z innym oczekiwanym rozstrzygnięciem, to tym samym kosztów sporządzenia i wniesienia odpowiedzi na skargę nie można uznać za koszty celowej obrony, gdy skarga kasacyjna pozwanej została odrzucona (zob. postanowienie SN z 21 stycznia 2022, I CSK 36/22).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ms]